

Ενα ιδιαίτερα θερμό καλοκαίρι προδιαγράφεται για την ευρωπαϊκή γεωργία και αγροδιατροφή τόσο σε θεσμικό όσο και σε πολιτικό και οικονομικό επίπεδο.

Η στάση που θα τηρηθεί απέναντι σε ιδιαίτερα κρίσιμους προς έγκριση φακέλους όπως οι προτεινόμενοι Κανονισμοί για την αποκατάσταση της φύσης και για τη βιώσιμη χρήση των φυτοπροστατευτικών προϊόντων ή σε σχέση με τη δημιουργία ενωσιακού πλαισίου πιστοποίησης για τις απορροφήσεις άνθρακα διχάζουν τα πολιτικά κόμματα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και προκαλούν εντάσεις μεταξύ των κοινοτικών οργάνων, καθώς οι «πράσινες» προτάσεις της Επιτροπής φαίνεται ότι αγνοούν κρίσιμα δεδομένα που θέτουν υπό απειλή την οικονομική βιωσιμότητα και την παραγωγικότητα του ευρωπαϊκού πρωτογενούς τομέα.

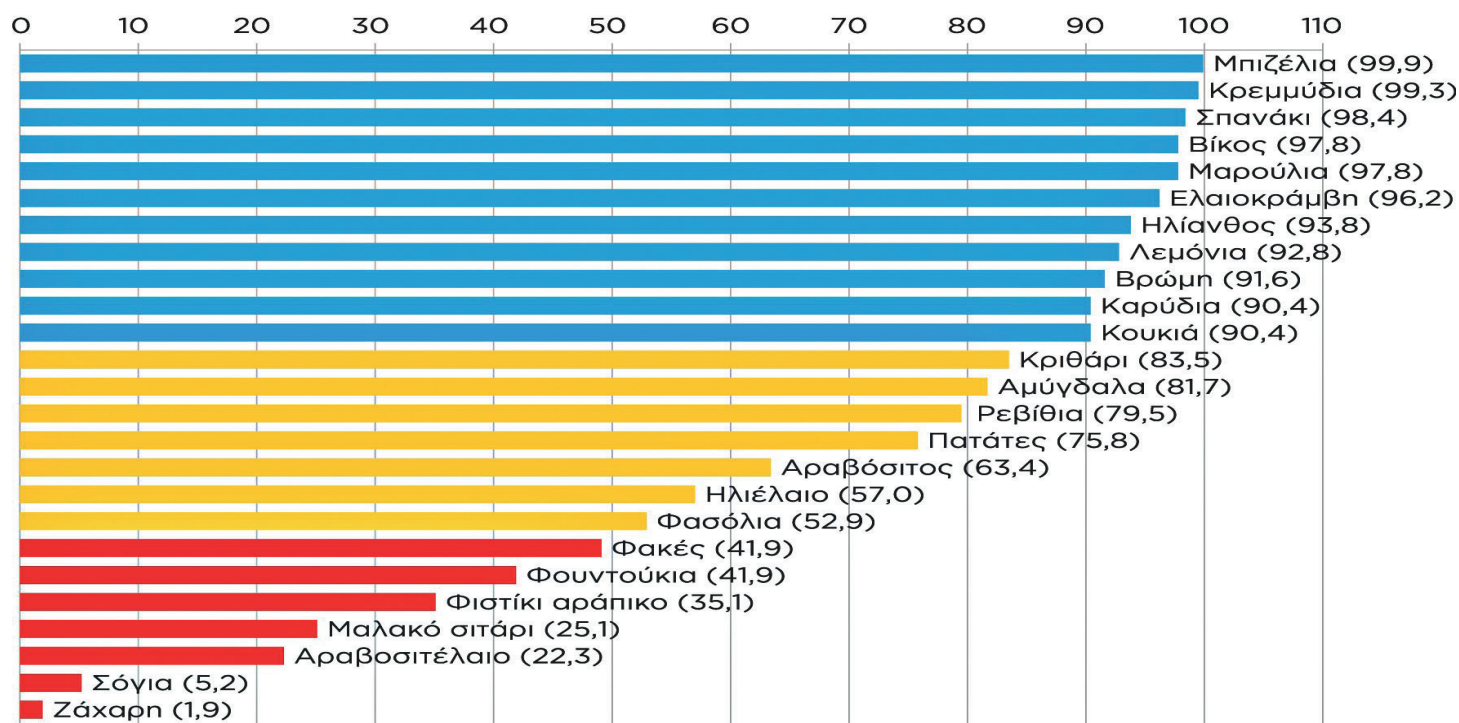
Και αυτό μάλιστα στη μετά την εμπόλεμη σύρραξη στην Ουκρανία εποχή, η οποία εγείρει ζητήματα επισιτιστικής ασφάλειας με διεθνείς αποχρώσεις, ενώ προκαλεί σημαντικούς τριγμούς στην ομαλή λειτουργία της εφοδιαστικής αλυσίδας τροφίμων και της εσωτερικής αγοράς της Ε.Ε. Την ίδια στιγμή η Ιβηρική χερσόνησος συνταράσσεται από την επέλαση της κλιματικής αλλαγής, με την ξηρασία να οδηγεί σε ερημοποίηση εκατομμύρια στρέμματα καλλιεργούμενων εκτάσεων και βοσκοτόπων, φαινόμενο με σαρωτικό αντίκτυπο που υπερβαίνει τα σύνορα της ισπανικής γεωργίας και αγροδιατροφής. Ούτε όμως το πέρασμα από το χωράφι στο ράφι αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας, καθώς ο πληθωρισμός τροφίμων στην Ε.Ε. καλά κρατεί, ασκώντας πίεση στις δαπάνες των νοικοκυριών και προβληματίζοντας αναλυτές και πολιτικούς ιθύνοντες.

Είναι σαφές ότι έχουμε περάσει το κατώφλι μιας νέας εποχής όπου τα ζητήματα της γεωργίας και της αγροδιατροφής πρωταγωνιστούν, καθώς τοποθετούνται στο επίκεντρο πολιτικών και οικονομικών εξελίξεων που σχετίζονται τόσο με διεθνείς και ευρωπαϊκές προκλήσεις και στόχους όσον αφορά το περιβάλλον και το κλίμα (Στόχοι Βιώσιμης Ανάπτυξης του ΟΗΕ, Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία) όσο και με γεωπολιτικές ανακατατάξεις.

Σε αυτό το νέο τοπίο που διαμορφώνεται τα ζητήματα της ανθεκτικότητας και της βιωσιμότητας του ευρωπαϊκού αλλά και των εθνικών γεωργικών τομέων αποκτούν στρατηγική σημασία, καθώς επηρεάζουν εκατομμύρια γεωργικές και αγροδιατροφικές επιχειρήσεις,

Ελληνική γεωργία: αναπάντητες οι μεγάλες προκλήσεις της βιωσιμότητας και της ανθεκτικότητας

Προϊόντα εγχώριας φυτικής παραγωγής με βαθμό αυτάρκειας <100%

Πηγή: GAIA ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ, «Προκλήσεις στην παραγωγή, το εμπόριο και την αυτάρκεια των γεωργικών προϊόντων της χώρας», Δεκέμβριος 2022

Της **ΕΛΛΗΣ ΤΣΙΦΟΡΟΥ**
Διευθύνουσας Συμβούλου
της GAIA ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ

τους απασχολούμενους σε αυτές αλλά και το σύνολο των πολιτών-καταναλωτών.

Και ενώ η χώρα μας βρίσκεται εν μέσω δύο εκλογικών ανα-

μετρήσεων, στις οποίες λογικά θα όφειλαν να αναδειχθούν και να συζητηθούν προτάσεις και στρατηγικές για την ενίσχυση της βιωσιμότητας και της ανθεκτικότητας της ελληνικής γεωργίας και αγροδιατροφής, είναι εκκωφαντική η σιωπή που επικρατεί στη δημόσια σφαίρα σε σχέση με τα παραπάνω κρίσιμα ζητήματα.

Αν μάλιστα λάβουμε υπόψη το σημείο εκκίνησης της ελληνικής γεωργίας όσον αφορά το επίπεδο αυτάρκειας και τις εξελίξεις σε κρίσιμους τομείς της φυτικής και ζωικής παραγωγής σύμφωνα με στοιχεία που παρουσιάζονται στην πρόσφατη μελέτη της GAIA ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ «Προκλήσεις στην παραγωγή, το εμπόριο και την αυτάρκεια των γεωργικών προϊόντων της χώρας», θα διαπιστώσουμε ότι σε σημαντικό αριθμό προϊόντων φυτικής παραγωγής αντιμετωπίζεται σημαντική εξάρτηση από εισαγωγές, όπως

σε ορισμένα σιτηρά, όσπρια, φυτικά έλαια, σε ελαιούχους σπόρους και υποπροϊόντα τους και στη ζάχαρη.

Παράλληλα ιδιαίτερα χαμηλό επίπεδο αυτάρκειας παρουσιάζουν κρίσιμα προϊόντα ζωικής παραγωγής όπως το βόειο κρέας (23,9%), το χοιρινό κρέας (30,3%), το αγελαδινό γάλα (63,1%) και το βούτυρο (23%), ενώ θα πρέπει να επισημανθεί με επίταση η υψηλή τρωτότητα της κτηνοτροφίας της χώρας. Το κόστος των ζωοτροφών εκτινάχτηκε στο διάστημα της διετίας 2021-2022 κυρίως εξαιτίας της έντονης ανόδου των τιμών σημαντικών πρώτων υλών (αραβόσιτος, σιτάρι, κριθάρι, βρώμη, σόγια, σογιάλευρο) με συνέπεια τη σημαντική άνοδο των τιμών στα προϊόντα της ζωικής παραγωγής (κρέας, γαλακτοκομικά, τυροκομικά προϊόντα) αλλά και την επακόλουθη πτώση της κατανάλωσης, θέτοντας σε κρίση τον κλάδο στο

σύνολό του.

Η έννοια του κατεπείγοντος ενός ανοιχτού δημόσιου διαλόγου για τη χάραξη μακροπρόθεσμης στρατηγικής βιωσιμότητας και ανθεκτικότητας του εθνικού πρωτογενούς και αγροδιατροφικού τομέα σε οριζόντιο και τομεακό επίπεδο αποκτά ακόμα μεγαλύτερη βαρύτητα, εάν λάβουμε υπόψη τα παραπάνω δεδομένα. Η γνώση, η καινοτομία, η ψηφιοποίηση, η οργάνωση της παραγωγής, η αποτελεσματική διαχείριση των (κλιματικών και άλλων) κινδύνων, η ανανέωση των γενεών αποτελούν τον κορμό μιας τέτοιας εθνικής στρατηγικής, την οποία μπορεί να υποστηρίξει με πολύτιμα εργαλεία η -ανεφάρμοστη ακόμα στη χώρα μας- Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ) 2023-2027.

*Η μελέτη της GAIA ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ είναι διαθέσιμη στην ιστοσελίδα <https://www.c-gaia.gr/>

Με τη συγχρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών και δεν αντιπροσωπεύουν κατ' ανάγκη τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε η χορηγούσα αρχή μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνες για αυτές.

Με τη συγχρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

